

РЕШЕНИЕ

№ 720

гр. София, 09.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Ева Пелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7924** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ева Пелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63, ал.1, изр. 2-ро от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. С. Д., чрез адв. А., срещу решение от 12.07.2021 г. (без номер), постановено по НАХД № 6470/2021 г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 21-4332-006249/01.04.2021 г., издадено от началник група към СДВР, О“ПП“-СДВР, с което на касатора са наложени следните административни наказания: 1. „глоба“ в размер на 2 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, за нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП, на основание чл.174, ал.3, пр.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/; 2. „глоба“ в размер на 2 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, за нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП, на основание чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП; 3. глоба“ в размер на 10 лева, на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.1 от ЗДвП, за нарушение по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП; 4. „глоба“ в размер на 10 лева на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.3 от ЗДвП „за нарушение на чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП; 5. „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл.147, ал.1 ЗДвП, за нарушение по чл.147, ал.1 от ЗДвП и са отнети 24 контролни точки.

В касационната жалба се твърди, че решението е незаконосъобразно и необосновано,

постановено при нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост, при непълнота на доказателствата и неправилна преценка на същите. Сочи се, че от събраните при въззивното съдебно следствие доказателства, не се установява по безспорен и категоричен начин, както наличието на обективната страна на административните обвинения, така и тяхното авторство от страна на касатора. Настоява се, че контролирания съд не е извършил анализ и преценка на събраната доказателствена маса, не е изложил фактическите и правни изводи, относно релевантните за повдигнатите от административния орган нарушения обстоятелства. Прави се искане обжалваното решение да бъде отменено, алтернативно да бъде върнато за ново разглеждане.

Ответникът по касация - О"ПП"-СДВР, редовно призовани, не изпращат процесуален представител и не вземат становище по жалбата.

Прокурора при Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, моли същата да бъде оставена без уважение.

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 от АПК, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, X.-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните, обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Съдът, като извърши служебна проверка, по реда на чл.218, ал.2 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, постановено по отношение на акт, подлежащ на съдебен контрол, от компетентен съд, в рамките на правомощията му, в съответствие с приложимите материално-правни норми. Не е налице съществено нарушение на процесуалните правила.

На основание чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема изцяло правилно установена от СРС фактическа обстановка, както следва:

На 20.03.2021 г., около 16:50 ч., в [населено място],[жк]по [улица], с посока на движение от комбинат Я., касатора управлявал л.а. „П.“, модел 206, с ДК [рег.номер на МПС] (собственост на З. Д.), като осъществил ПТП в оградно съоръжение. Пристигналият на място екип на ОПП-СДВР извършил проверка на лицето, тъй като миришело силно на алкохол, държало се неадекватно, не можело да ходи, излизайки от колата паднало в локва. Полицейските служители поканили Д. да бъде тестван с техническо средство за установяване на алкохол в кръвта, както и за наличие на упойващи вещества, което касатора категорично отказал. По този повод бил съставен талон за медицинско изследване, Д. да се яви до 17:30 ч. на 20.03.2021 г. за вземане на кръвна проба, като същият не сторил. В хода на полицейската проверка било установено, че касатора не носи СУМПС и СРМПС, както и, че управлявания от него лек автомобил не е преминал годишен технически преглед.

За така установените нарушения, св. Д. / полицейски инспектор при 02 към СДВР, отдел „Пътна полиция“ / съставил и връчил на И. Д. акт за установяване на административно нарушение, с бл. № 770817/ 20.03.2021 г.

Съобразно чл.220 от АПК касационната инстанция възприема установена от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства. При вярно установена фактическа обстановка, контролирания съд е направил верни правни изводи. Касационната инстанция споделя правните

съображения, изложени в обжалваното решение, което намира за правилно и законосъобразно. Първоинстанционния съд не е допуснал твърдяните от касатора процесуални нарушения, тъй като е обсъдил в цялост доказателствата по делото и правилно е приложил материалния закон.

Видно от доказателствата по делото първостепенният съд е положил процесуални усилия за разкриване на обективната истина, като е допуснал събирането на относимите и необходими доказателства. С оглед състезателността на процеса съдът е положил усилия, съобразявайки се със служебното начало, да издири и събере всички необходими и относими доказателства, имащи отношение към правнорелевантните факти. Ирелевантни са за настоящото производство твърденията, че спрямо касатора е било извършено престъпление от общ характер, мотивирало неадекватните му действия по време на полицейската проверка. Административноказателното производство изследва обстоятелствата около допуснато или не административно нарушение, чийто ред за преследване и установяване се различава съществено от процесуалните способности за събиране и оценка на доказателствата, съобразно НПК. Административнонаказателната и наказателната отговорност са различни теоретични и практически понятия, поради което е неотносимо към предмета на делото обстоятелството дали не/установени по делото лица са осъществили или не престъпно посегателство срещу касатора.

При безспорна установеност на правнорелевантните факти съдът е приложил правилно материалния закон. Налице са всички обективни признаци на състава на нарушенията, като правилно и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. СРС е установил юридическите факти, които пораждат административнонаказателната отговорност и правилно ги е субсумирал под съответната материалноправна норма, за да изведе правилен краен извод за безспорност от обективна и субективна страна на повдигнатите на касатора административни обвинения.

За да потвърди издаденото наказателно постановление, въззивния съд е анализирал подробно и задълбочено представените писмени доказателства и гласните доказателствени средства, събрани чрез разпитите на свидетелите, като е преценил тяхната достоверност, както поотделно, така и в съвкупност, и е стигнал до правилния извод, че следва да бъдат кредитирани показанията на свидетелите Д. Д., Д. Д. и Д. Х., като незаинтересовани и обективни. По отношение на показанията на свидетелите З. Д. и Ф. Т. е приел, че са лаконични и противоречиви, както по отношение на останалия доказателствен материал, така и сами по себе си, поради което не ги е кредитирал. Настоящата касационна инстанция споделя напълно изложените мотиви, относно обсъждането на гласните доказателствени средства. Както правилно е посочил районният съд, показанията на св. Д. и Т. не следва да се ценят, доколкото нямат връзка с извършените нарушения, противоречиви са, като се отчете и обстоятелството, че имат лично, субективно отношения към касатора, се достига до извода за тяхната заинтересованост от изхода на делото. От показанията на свидетелите Д. Д., Д. Д. и Д. Х. се установява безспорно, че Д. е управлявал лекия автомобил и е реализирал ПТП, както и че е отказал да бъде тестван с техническо средство за установяване употребата на алкохол и упойващи вещества в кръвта, срещу което не е възразил при съставяне на акта.

Съгласно нормата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП „водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с

техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв“. Със самият отказ да бъде тестван с техническото средство касаторът е изпълнил от обективна и субективна страна състава на вменените му нарушения по горепосочения законов текст.

Правилно е ангажирана и отговорността на касатора по отношение на нарушението по чл.100, ал.1, т.1 и т.2 от ЗДвП. По делото не е спорно, че при управление на процесното МПС касаторът не е представил на контролните органи и документи, удостоверяващи, че управляваното от него МПС е преминало технически преглед, тъй като същото не е било представено в срок на ГТП и такива не са били издадени, в съответствие с чл. 147, ал. 1 от ЗДвП.

Обжалваното решение е постановено въз основа на събраните доказателства, като първоинстанционния съд е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона процесуални способности, не/допускането на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, съответно законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, контролирания съд, е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, по който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, при съблюдаване на процесуалните правила относно събирането, проверката и анализа на доказателствената съвкупност и не е допуснал процесуални нарушения. Съдебното решение е съобразено с материалния закон, процесуалните правила и е обосновано. При правилно изяснена фактическа обстановка, районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, като изложените в същия аргументи не следва да бъдат преповтаряни.

Предвид горното, обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото, разноси на касатора не се дължат.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, X.-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.07.2021 г. (без номер), постановено по НАХД № 6470/2021 г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.